

Nagrobni govor za umrlim Antonom Peterneljem

Avtor: neznan

V dneh pred Veliko nočjo se je narava začela prebujati in prvo sadno drevje se je odelo v cvetove. Toplo pomladansko sonce je kar klicalo po prvih opravilih. Tone je vedno med prvimi poskrbel za vrt in sadno drevje. Letos mu ni bilo dano. V 80 letu je po kratki bolezni zaključil svojo življenjsko pot.

Rodil se je na Hotavljah, kjer je ostal vse življenje. Izšolal se je za strugarja in se najprej zaposlil v LTH Vincarje, kasneje v Iskri Reteče. Tam je spoznal življenjsko sopotnico Terezijo. Skupaj sta zgradila novo hišo in skrbela za majhno kmetijo. Rodila sta se jima hči Barbara in sin Toni.

Da bi imel več časa za družino, urejanje doma in skrbno obdelavo domačih travnikov in vrta, se je zaposlil v Marmorju Hotavlje, kjer je ostal do upokojitve. Še bolj pogosto je z navdušenjem vozil traktor. Ta zanj ni bil le stroj, ampak je postal del njegovega vsakdana in veselja. In kako ponosen je bil, ko je pred leti lahko sedel na nov traktor.

Med vojno za osamosvojitve Republike Slovenije leta 1991 je bil aktivno udeležen kot rezervni policist (takrat miličnik) na Oddelku milice v Gorenji vasi. Ves čas je bil tudi član Policijskega veteranskega društva Sever - Gorenjska.¹

Po upokojitvi je z veseljem prevzel pomembno nalogo. Vsak dan je namreč skrbel za prevoze petih vnukov v vrtec in šolo. To mu je veliko pomenilo. Družino je imel neizmerno rad. Vsem je po svojih močeh pomagal in skrbel za ohranjanje družinskih vrednot.

V dneh težke bolezni in bolečin so žena, sin z družino in hči z družino z vso ljubeznijo, sočutjem, požrtvovalnostjo in spoštovanjem skrbeli zanj. Bili so ob njem in mu omogočili, da je ostal na svojem domu.

Toneta se bomo spominjali po delavnosti, preprostosti in dobrosrčnosti. Vedno je bil pripravljen pomagati, prisluhniti ali pa preprosto nameniti prijazno besedo. Ni iskal pozornosti, a tisti, ki smo ga poznali, smo mu hvaležni za toplino, ki jo je puščal za seboj. Veliko mu je pomenilo ohranjanje tradicije in običajev. Tradicija postavljanja jaslic mu je bila v posebno veselje. Ko se je v bližini njegovega doma pred 16 leti obnovila vaška šterna, je dal pobudo, da se v njej postavijo jaslice. Sam je poskrbel za figure. Odtlej je vedno že med letom razmišljal, kaj bi še lahko dodal naslednjič. Ko je lani pred Božičem v šterni jaslice prvič pripravil sin Toni, je prišel pogledat postavitev.

Danes se poslavljamo od njega z žalostjo, a tudi s hvaležnostjo. Hvaležnostjo za vse tiste drobne trenutke pozornosti do domačih, sosedov, prijateljev in znancev.

Ob slovesu še enkrat izrekam sožalje vsem njegovim.

Tone, počivaj v miru!

¹ Dodal: Velja Peternelj